

Ο Άγιος Βασίλειος απελευθερώνει από τις δαιμονικές αλυσίδες.

Ιερομόναχος Ιουστίνος.

Θα παραθέσουμε από τον βίο του Μεγάλου Βασιλείου μια ιστορία απελευθέρωσης εν Χριστώ, και μάλιστα απελευθέρωσης κατ' ευθείαν και αμέσως από δαιμονικές αλυσίδες – συνταρακτικά συμβάντα.

Λοιπόν ένας δούλος στην Καισάρεια της Καππαδοκίας πόθησε να συζευχθεί τη μοναχοκόρη του αυθέντη του. Κατέφυγε σε μάγο, ο οποίος τον ορμήνεψε περί του πρακτέου. Έτσι, και εκτελώντας τις εντολές εκείνου, πήγε μεσάνυχτα σε ειδωλολατρικό μνήμα και κάλεσε τους δαίμονες.

Πράγματι ήρθαν και τον πήραν στον πρώτο τους, ο οποίος του υποσχέθηκε να ικανοποιήσει το αίτημά του υπό έναν όμως όρο, ν' αποκηρύξει τον Χριστό... Ο ελεεινός συμφώνησε, ώστε υπέγραψε την απαιτούμενη δήλωση μπροστά στον αρχιδάιμονα.

Από την επόμενη μέρα η κόρη – που φαίνεται πως δεν είχε στενές και βαθιές σχέσεις με τα θεία μυστήρια – άρχισε να φωνάζει επίμονα «Ή μου δίνετε τον τάδε δούλο μας ή σκοτώνομαι»!

Φαντάζεται κανείς τον συντριμμό και την απόγνωση των πλουσίων γονέων της. Είδαν και απόειδαν οι δυστυχείς, και τέλος ήπιαν το πικρό ποτήρι και πάντρεψαν το μοναχοπαίδι τους με ένα δούλο...

Ωστόσο μετά από καιρό πιάνει η σύζυγος τον άνδρα της και του λέει: «Άκουσε εδώ! Τόσο καιρό από τον γάμο μας και καθόλου δεν πήγες στην εκκλησία, ούτε καν έκανες τον σταυρό σου. Προφανώς δεν είσαι χριστιανός. Θα σε χωρίσω»! Ο άθλιος βρέθηκε τότε στα στενά και υποχρεώθηκε να της τα αποκαλύψει όλα.

Κατέφυγαν στον αρχιεπίσκοπο Βασίλειο, που ανέλαβε να λυτρώσει τον μετανοημένο νέο. Επί σαράντα μέρες τον έβαλε μέσα σε κελλί με νηστεία, και κατά καιρούς τον επισκεπτόταν για να του συμπαρασταθεί, και τον ρωτούσε πώς πήγαινε ο αγώνας του.

Στην αρχή τα πονηρά πνεύματα έρχονταν, και δείχνοντάς του την ομολογία του τον έδερναν και τον καταπλήγωναν – είχαν δικαιώματα πάνω του. Σιγά-σιγά, με τις προσευχές του αγίου και των άλλων, έρχονταν, τον φοβέριζαν μα δεν τον χτυπούσαν πια. Σε τρίτη φάση δεν φαίνονταν, παρά μόνο άκουγε τις απειλές τους.

Τέλος την τεσσαρακοστή μέρα ο ιεράρχης έκανε αγρυπνία με τη συμμετοχή και συμπροσευχή του λαού, και με την παρουσία του ταλαίπωρου διαβολομπλεγμένου. Στη διάρκεια της παννυχίδας το συμβόλαιό του έπεσε από τον αέρα στα χέρια του αρχιερέα! Ο συγκεκριμένος άνθρωπος το αναγνώρισε χωρίς δισταγμό· αυτό ήταν! Οπότε ο Οικουμενικός Διδάσκαλος το έσχισε, με αποτέλεσμα να ελευθερωθεί πλέον εκείνος πλήρως και οριστικά.